

Iona

¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Iona, fiul lui Amitai, spunând: ² Ridică-te, du-te la Ninive, acea mare cetate și strigă împotriva ei, pentru că stricăciunea lor s-a ridicat înaintea mea. ³ Dar Iona s-a ridicat să fugă la Tarsis, departe de prezența DOMNULUI; și a coborât la Iafu; și a găsit o corabie care mergea la Tarsis, așa că el a plătit costul călătoriei și a coborât în ea, ca să meargă cu ei la Tarsis, departe de prezența DOMNULUI. ⁴ Dar DOMNUL a trimis un vânt tare pe mare și a fost o furtună puternică pe mare, așa încât corabia era gata să fie spartă. ⁵ Atunci marinarii s-au înspăimântat și a strigat fiecare bărbat către Dumnezeu și au aruncat în mare încărcăturile care erau în corabie, ca să fie ușurată de ele. Dar Iona a coborât în părțile de jos ale corabiei și s-a culcat și a dormit adânc. ⁶ Atunci căpitanul a venit la el și i-a spus: Ce faci somnorosule? Ridică-te, cheamă pe Dumnezeuul tău, poate că Dumnezeu se va gândi la noi, ca să nu pierim! ⁷ Și au spus fiecare unul către altul: Veniți și să aruncăm sorți, ca să știm din cauza cui este asupra noastră acest rău. Astfel ei au aruncat sorți și sorțul a căzut pe Iona. ⁸ Atunci i-au spus: Spune-ne, te rugăm, din cauza cui este acest rău asupra noastră? Care este ocupația ta? Și de unde vii tu? Care este țara ta? Și din ce popor ești tu? ⁹ Și el le-a spus: Eu sunt evreu; și mă tem de DOMNUL, Dumnezeuul cerului, care a făcut marea și uscatul. ¹⁰ Atunci oamenii

au fost grozav de înspăimântați și i-au spus: De ce ai făcut aceasta? Pentru că bărbații au știut că el fugea departe de fața DOMNULUI, pentru că le spusese. ¹¹ Atunci i-au spus: Ce să îți facem, ca marea să se liniștească față de noi? Pentru că marea se înfură și era furtunoasă. ¹² Și el le-a spus: Luați-mă și aruncați-mă în mare; astfel marea se va liniști față de voi, pentru că știu că din cauza mea această mare furtună este asupra voastră. ¹³ Totuși oamenii au vâslit din greu ca să aducă corabia la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se înfură și era furtunoasă împotriva lor. ¹⁴ De aceea au strigat către DOMNUL și au spus: Te implorăm, DOAMNE, te implorăm, nu ne lăsa să pierim din cauza vieții acestui om și nu pune asupra noastră sânge nevinovat! Pentru că tu, DOAMNE, ai făcut cum ai dorit. ¹⁵ Astfel au luat pe Iona și l-au aruncat în mare, și furia mării a încetat. ¹⁶ Atunci oamenii s-au temut de DOMNUL grozav de tare și au oferit un sacrificiu DOMNULUI și au făcut promisiuni. ¹⁷ Și DOMNUL pregătise un pește mare care să înghită pe Iona. Și Iona a fost în pântecele peștelui trei zile și trei nopți.

2

¹ Atunci din pântecele peștelui Iona s-a rugat DOMNULUI Dumnezeuul său, ² și a spus: Din cauza necazului meu am strigat către DOMNUL iar el m-a ascultat; din pântecele iadului am strigat și mi-ai auzit vocea. ³ Pentru că m-ai aruncat în adânc, în mijlocul mărilor, și potopurile m-au încercuit; toate talazurile tale și valurile tale au trecut peste mine. ⁴ Atunci am spus: Sunt aruncat dinaintea ochilor

tăi; totuși din nou voi privi spre templul tău sfânt. ⁵ Apele m-au încercuit, până la suflet; adâncul m-a învăluit; papura era împletită în jurul capului meu. ⁶ Am coborât până la poalele munților; pământul cu zăvoarele lui era în jurul meu pentru totdeauna; totuși ai scos viața mea din putrezire, DOAMNE, Dumnezeul meu. ⁷ Când sufletul meu a leșinat în mine mi-am amintit de DOMNUL; și rugăciunea mea a intrat la tine, în templul tău sfânt. ⁸ Cei care dau atenție la deșertăciuni mincinoase își părăsesc propria lor milă. ⁹ Dar îți voi sacrifica cu vocea mulțumirii, voi împlini ceea ce am promis. Salvarea este a DOMNULUI. ¹⁰ Și DOMNUL i-a vorbit peștelui și l-a vărsat pe Iona pe uscat.

3

¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Iona a doua oară, spunând: ² Ridică-te, mergi la Ninive, acea mare cetate, și predică-i această predicare pe care ți-o voi porunci. ³ Astfel Iona s-a ridicat și a mers la Ninive, conform cuvântului DOMNULUI. Și Ninive era o cetate peste măsură de mare, cât o călătorie de trei zile. ⁴ Și Iona a început să intre în cetate cale de o zi și a strigat și a zis: Încă patruzeci de zile și Ninive va fi dărâmată! ⁵ Atunci oamenii din Ninive l-au crezut pe Dumnezeu și au proclamat un post și au îmbrăcat pânză de sac, de la cel mai mare dintre ei până la cel mai mic dintre ei. ⁶ Căci a ajuns cuvântul la împăratul din Ninive; și s-a ridicat de pe tronul lui și și-a scos roba de pe el și s-a acoperit cu pânză de sac și s-a așezat în cenușă. ⁷ Și el a făcut să fie proclamată și publicată aceasta prin Ninive, prin decretul împăratului și a nobililor săi, spunând:

Niciun om, nici animal, nici cireadă, nici turmă, să nu guste nimic, nici să nu se hrănească, nici să nu bea apă; ⁸ Ci și om și animal să fie acoperit cu pânză de sac și să strige tare către Dumnezeu, da, să se întoarcă fiecare de la calea lui cea rea și de la violența care este în mâinile lor. ⁹ Cine poate spune dacă Dumnezeu nu se va întoarce și nu se va pocăi, și se va întoarce de la mânia lui înverșunată, ca să nu pierim? ¹⁰ Și Dumnezeu a văzut lucrările lor, că s-au întors de la calea lor cea rea; și Dumnezeu s-a pocăit de răul pe care spusese că li-l va face și nu l-a făcut.

4

¹ Dar aceasta a displăcut foarte mult lui Iona și s-a mâniat foarte tare. ² Și s-a rugat DOMNULUI și a spus: Te rog, DOAMNE, nu era aceasta spusa mea, când eram încă în țara mea? De aceea am fugit înainte la Tarsis, pentru că am știut că ești un Dumnezeu cu har și milostiv, încet la mânie și de o mare bunătate și te pocăiești de la rău. ³ De aceea acum, DOAMNE, te implor, ia viața de la mine, pentru că este mai bine pentru mine să mor decât să trăiesc. ⁴ Atunci DOMNUL a spus: Faci tu bine că te mâinii? ⁵ Astfel Iona a ieșit din cetate și s-a așezat în partea de est a cetății și acolo și-a făcut o colibă și a stat jos la umbră lângă ea, până când va vedea ce se va întâmpla cu cetatea. ⁶ Și DOMNUL Dumnezeu a pregătit o plantă și a făcut-o să se ridice peste Iona, ca să fie o umbră deasupra capului său, ca să îl scape din mâhnirea lui. Astfel Iona s-a veselit cu mare bucurie pentru *acea* plantă. ⁷ Dar Dumnezeu a pregătit un vierme

când dimineața s-a ridicat în ziua următoare și viermele a lovit planta așa că aceasta s-a uscat. ⁸ Și s-a întâmplat, când soarele a răsărit, că Dumnezeu a pregătit un vânt arzător din est; și soarele a bătut peste capul lui Iona, încât el a leșinat și a dorit în el însuși să moară și a spus: Mai bine este pentru mine să mor decât să trăiesc! ⁹ Și Dumnezeu i-a spus lui Iona: Faci tu bine că te mâinii din cauza plantei? Iar el a spus: Fac bine că mă mâinii, până la moarte! ¹⁰ Atunci DOMNUL a spus: Ai avut milă de plantă, pentru care nu ai muncit, nici nu ai făcut-o să crească; ea care într-o noapte s-a ridicat și într-o noapte a pierit. ¹¹ Și nu ar trebui să cruț Ninive, acea mare cetate, în care sunt mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni care nu pot să discearnă între dreapta lor și stânga lor; și de asemenea multe vite?

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jul 2024 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9